

Dubbelsporren

SVENSKA BEAUCERONKLUBBENS MEDLEMSTIDNING

nr 3 2009

OMPLACERING

Himmel eller helvete?

VALLNINGSLÄGER RESULTAT VETERINÄRENS SPALT OCH MYCKET MER

FOTO: MARTIN PERSSON

Snart höst med färgsprakande blad på träden. Jag får ändå säga att jag gärna hade haft mer, längre och soligare sommar. Bronx däremot gör sitt bästa för att frammana regn att gå ut i.

Under sommaren har jag tillsammans med en politiker publicerat en rapport som argumenterar till fördel för införande av hundlicens i Sverige. Svenska Beauceronklubben har ingen officiell inställning i frågan utan det är helt fritt att påverka i den riktning man vill.

I skrivande stund står familjen i begrepp att byta Norrköping mot Järfälla. En rejäl omställning inte minst med tanke på att man från att ha varit hunddagisföreståndare går över till att bli kontorsnisse igen. Det blir kul det med och dessutom kommer jag vara bosatt bara ett stenkast från den lokala brukshundklubben. Som en extra bonus råkar det bo representanter för styrelserna i såväl briardklubben som holländarklubben i närområdet, så med lite tur kan lite hundmingel leda till mer officiella samarbeten.

Vem vet, vem vet, men en glad hundhöst till er alla!

Peter Kjällkvist

Dubbelsporren

Svenska Beauceronklubbens medlemstidning började ges ut 1993.

Ansvarig utgivare: Lars Fastling
T.f. Redaktör: Åsa Alfred

Medlemspriser:
Helbetalande medlem 400 kr/år
Delbetalande medlem 150 kr/år
Familjemedlem 50 kr/år

Grafisk form: Jeanette Friman
jeanette.friman@bredband.net

Tryck: BrommatryckBrolins
Upplaga: 130 ex

Betala in medlemsavgifter eller för annonsering: pg: 91 93 94-7

ANNONSERA I DS

Om ni bokar och betalar för fyra annonser i rad (fyra nummer i följd under ett år) betalar ni endast för tre! Gäller samtliga annonsstorlekar. Annonssören ansvarar för innehållet i annonserna.

ANNONSPRISER:	ANNONSFORMAT: (i mm)
Medlem: Företag:	
Helsida 150 kr	Helsida 300 kr
Halvsida 100 kr	Halvsida 200 kr
Kvartsida 50 kr	Kvartsida 100 kr

183x267 / 210x297 + 5 mm utfall
169x121 / 80x240
80x120

(Företagspriser gäller även uppfödare som sätter ut kennelnamnet i annonsen.)

MATERIAL TILL DS

VI BEHÖVER ER HJÄLP ATT GÖRA EN BRA TIDNING! SÅ SKICKA GÄRNA FINA BILDER OCH ARTIKLAR TILL OSS.

Så här levererar du material till Dubbelsporren:

Material till Dubbelsporren skickas via e-post. Redaktionen förbehåller sig rätten att vid behov redigera i insänt material. Innehållet står som regel för respektive skribents räkning och behöver inte ge uttryck för uppfattningar som delas av Svenska Beauceronklubbens styrelse eller kommittéer.

Allt material skickas till: asa@kfib.org

- Bilder till artiklar ska vara högupplösta, 300 dpi i tif-format eller jpg.
- Jpg formatet får ej komprimeras.
- Bilder ska levereras i färg, även om tidningen trycks i svartvitt.
- Annonser kan levereras som högupplösta pdfer, eps'er, indesign-dokument eller illustratordokument. Photoshopfiler är ok om logotyper ligger som vektoriserade lager.
- Allt material som innehåller logotyper eller annan vektorgrafik bör levereras i vektorform så logotyperna inte blir pixliga.

Har ni frågor om det tekniska?

Kontakta Jeanette Friman på jeanette.friman@bredband.net

I DETTA NUMMER

Ordförande har ordet	2
Veterinärens spalt	5
Nytt hem sökes ...	6
Styrelsepresentation	11
Rädd? Pyttsan!	13
Är beauceronen en vallhund?	14
Fågelhunden Edit	18
Statistik & registreringar	20
Beaucerontopparna	21
Tävlingsresultat	22
Styrelse & kommittéer	23

REDAKTÖRENS RADER >

PÅ OMSLAGET

SIGGE
Foto: Martin Persson

Så håller du åter igen ett nummer av Dubbelsporren i handen, eller kanske läser du den på klubbens hemsida - när ett nytt nummer går ut i pappersform så publiceras samtidigt föregående nummer på klubbens hemsida, den varianten görs dessutom i färg.

Det är alltid lika spännande och nervöst om man ska få ihop en tidning - har vi fått material så det räcker? har vi någon viktig info som ska ut och som vi inte får missa? - det är mycket som man måste tänka på. När jag tog på mig uppgiften som tillförordnad redaktör så hoppades jag att det skulle dyka upp någon som var intresserad av att ta över efterhand. Nu har det än så länge inte gjorts det och eftersom jag väldigt gärna vill att klubben ska ha en tidning så lär jag väl få fortsätta som redaktör. Jag ska ärligt erkänna att det är väldigt kul, även om det tar en del tid och dessutom känner jag ibland att jag egentligen inte riktigt vet vad jag gör. Men jag kämpar på, jag hoppas att ni har överseende med de eventuella tokigheter som uppstår...

Som hundägare ställs man ibland inför svåra val; ett av de allra svåraste är när man måste välja att säga adjö till sin älskade hund. Att behöva råda över liv och död är väldigt jobbigt men tyvärr något som de flesta djurägare råkar ut för någon gång. Om den där sista korta stunden i hundens liv handlar denna gång veterinärspalten; det kan vara bra att veta i förväg hur det rent praktiskt går till - när man väl är i den situationen så är det så otroligt jobbigt att det är svårt att ta till sig vad veterinären säger.

Ibland händer det dock att man måste säga adjö till sin hund utan att det för den skull betyder att hundens liv är till ända - ibland händer saker i livet som gör att man inte kan ha kvar sin hund. Omplacering är definitivt inte något lätt val men ändå betydligt lättare än avlivning, tycker jag själv. Det betyder förstås inte att en omplacering är något man lätt tar sig igenom - det kan vara en lång process då man först måste komma till insikt om vad som behövs göras och sen försöka hitta en ny ägare till sin hund.

Då jag själv har en del erfarenhet av omplaceringshundar så har jag skrivit lite om det, jag hoppas att det kan vara till hjälp om ni hamnar i den situationen att ni måste omplacera er hund, eller för den delen om ni är intresserade av att ta hand om en omplaceringshund.

Nu går vi tyvärr mot mörkare tider - när jag skriver det här i början av september så har vi redan börjat märka av att kvällarna kommer tidigare, att nätterna är kyligare och att solen inte går upp lika tidigt längre. Träden börjar ändra färg och naturen förbereder sig på att gå i vila, men nu kommer det några intensiva månader för de hundägare som tränar mot tävlingar och prov - sommarvilan är slut och höstens tävlingssäsong är i full gång. Svampsäsongen är också full gång och kanske har du en hund som kan leta svamp? I så fall skulle det vara väldigt roligt om du vill skriva några rader om det.

Nästa nummer av Dubbelsporren är julnumret, var ute i god tid om du vill ha med en julannons! Datum för manusstopp och utgivning hittar du längre bak i tidningen.

Jag önskar alla beauceroner och deras ägare en underbar höst!

Åsa Alfred
Tillförordnad redaktör

VETERINÄRENS SPALT

ATT TA FARVÄL

Att vara djurägare är fantastiskt. Har man en gång levt med djur omkring sig är det svårt att vara utan dem. Det ger så mycket tillbaka. Den enda stora nackdelen med våra husdjur är att de tyvärr sällan blir lika gamla som vi. Vi måste alltså så småningom låta dem somna in och ta farväl.

Beslutet

Som djurägare har man ett stort ansvar för djurets liv och välmående. Samtidigt har man ett minst lika viktigt ansvar när det kommer till avslutandet av djurets liv. Förr eller senare står man inför detta mycket svåra beslut. Att besluta om liv och död är en tung uppgift, något man helst skulle vilja slippa. Orsaken till avlivning är vanligtvis fysisk ohälsa men även psykisk ohälsa kan utgöra en grund för beslutet. Har man väl börjat fundera på avlivning så är det sällan fel beslut. Allt för ofta drar man ut på det för länge. Rådgör med din veterinär om du känner dig tveksam.

Hur går det till

När det gäller hundar får de oftast en lugnande spruta till att börja med. Detta är för att undvika stress och obehag. Sedan läggs en kanyl i ett blodkärl i hundens framben. Därefter ger veterinären avlivningsvätska, en överdos av narkosmedel, genom kanylen. Det tar då några få minuter innan hunden har somnat in och hjärtat har slutat slå. Vanligtvis går det hela mycket lugnt till och hunden behöver aldrig känna smärta. I vissa fall drar hunden en djup suck efter injektionen som kan upplevas som obehaglig. Denna suck är orsakad av muskelkontraktioner och hunden är inte medveten om detta.

Vid avlivning av katter varierar tillvägagångssättet. Ibland ger man lugnande om katten är stressad. Nack-

delen med det är att katten ofta kräks. Är katten lugn behöver man inte ge lugnande. Avlivningsvätskan kan man injicera i buken och katten somnar då vanligtvis efter 5-20 minuter. Man kan också ge avlivningsvätskan i ett blodkärl och då somnar katten fortare.

Övriga smådjur hanteras på ungefär samma sätt som katter.

Man behöver aldrig känna sig stressad efteråt, utan får sitta kvar så länge man önskar på rummet tillsammans med djuret och ta farväl i dämpad belysning. Betalningen har klarats av vid ankomst.

Avlivning i hemmet

Vissa kliniker erbjuder avlivning i hemmet. Detta kan vara ett bra alternativ om man t ex har en hund som blir mycket stressad av att komma till den främmande miljö som en djurklinik utgör. Kontakta din veterinär för mer information.

Vad händer sedan

Man väljer själv vad som sker med djuret efter avlivningen. Vissa vill ta med sig djuret hem och begrava det. För detta finns vissa restriktioner. Man kan också låta djuret kremeras. Då tar kliniken hand om djuret och man kan få tillbaka askan i en urna om så önskas, så kallad separatkremering.

Sorgen

Att bearbeta sorgen efter ett förlorat djur tar tid. Alla hanterar det på olika sätt men att känna skuld är vanligt. Man får dock inte glömma att beslutet inte grundar sig på några egoistiska skäl utan på vad som var bäst för djuret. Inget djur ska behöva lida för att beslutet är för svårt att fatta.

När sorgen är som svårast kan man börja tvivla på om det var värt det. Om man skulle orka gå igenom det igen.

Men så småningom kommer glädjen över att ha haft individen i sin närhet överväga saken och man inser att det var värt varenda sekund av smärta och sorg. Inget kan ersätta ett älskat och förlorat djur, men man kan våga öppna sitt hjärta på nytt. Det kommer man inte att ångra.

Malena Lindberg
Leg veterinär

Nytt hem sökes ...

I den här artikeln har jag försökt samla mina erfarenheter av omplacering av hund. Jag har själv omplacerat två hundar och inte mindre än fem hundar har kommit till mig som omplaceringar. Idag består flocken av fyra beauceronhanar, varav en är en omplacering.

AV ÅSA ALFRED ILLUSTRATION JEANETTE FRIMAN

Jag gjorde precis en liten ovetenskaplig undersökning – kikade in på en större hundsida där det finns annonser, och tittade på omplaceringsannonserna. Det fanns ca. 15 renrasiga hundar för omplacering och 13 blandraser, men det här är inte hela sanningen då många omplaceringshundar istället ligger under "säljes".

En stor annonssajt (ej enbart hund) uppvisar närmare 50-talet annonser om man söker på "omplacering" och "omplaceras", sen finns det säkert flera stycken som inte nämner ordet omplacering i texten utan bara står under "säljes".

Orsaker till omplacering

Varför omplacerar man då sin hund? Ja, det finns naturligtvis många olika orsaker. Läser man annonserna så är tidsbrist en vanlig orsak. Man har fått ändrade arbetstider, man har fått barn, eller något annat har hänt som har gjort att man känner att man inte har tid med sin hund. I många fall stämmer det här säkert och jag tycker att om man känner att man inte kan ge sin hund den tid den behöver för att må bra så kanske det är bättre att omplacera.

Men, jag vill utfärda en liten varning, om ni nu funderar på omplaceringshund och läser annonser för glatta livet – många gånger står det tidsbrist när det egentligen handlar om helt andra problem.

Man träffar ibland på annonser där det tydligt och klart står "problemhund" och där nuvarande ägare mycket noga beskriver exakt hur hunden är, vad den behöver och vad man förväntar sig av nya ägarna. Man skulle kunna tro att sådana här hundar är svåra att hitta nytt hem till, och visst är det väl så att de kräver sin ägare, men överlag verkar det inte alls vara omöjligt att omplacera även en lite mer krävande eller besvärlig hund. Framför allt inte när man som säljare är noggrann med att gå ut med hundens problem redan från början.

Tyvärr är inte alla så noga. Många gånger anges det som anledning tidsbrist eller att hunden kräver mer aktivitet än vad de hade räknat med, eller någon liknande formulering. Vad det tyvärr i många fall (absolut inte alla, men allt för många om jag själv ska gissa) egentligen betyder är att ägaren inte längre klarar av sin hund utan har hamnat i en situation där man kän-

ner att man inte orkar ha kvar hunden längre.

Jag skulle dock önska att folk kunde vara lite mer ärliga; som jag skrev tidigare så går det faktiskt att hitta hem till lite "svårare" hundar också. Är man ärlig när man beskriver hunden så är chansen till en lyckad omplacering mycket större. Att försöka släta över saker som man själv ser som problem är inte så klokt; dessa saker kommer ju ändå att komma fram så småningom. Dock kan det förstås ta lite längre tid att hitta den rätta nya ägaren och ofta vill man nog bli av med hunden så snabbt som möjligt.

Vad som sen kan anses som nackdelar eller problembeteenden är ju också väldigt varierande beroende på vem du frågar. Många gånger är "problemhundarna" egentligen bara hundar som uppfostrats fel, som har mer drifter än vad ägaren trodde från början och som kanske har vissa beteenden som ägaren inte alls hade tänkt sig i sin hund – valpar ÄR söta och det är förstas lätt att falla för en urgullig valp utan att fundera mer på vad det egentligen ska bli av den när den blir stor. Framför allt tror jag det här gäller blandrasvalpar – här blandas det ju

ofta friskt mellan inte bara raser utan även rasgrupper och det kan ge högst oönskade kombinationer av beteende och skapa riktigt svåra hundar. Dessutom är det faktiskt så att många blandrasuppfödare är mest intresserade av de inkomster som en valpkull genererar. Det finns en hel del seriösa säljare av blandrasvalpar men det finns tyvärr många fler oseriösa och många gånger känner köpare nog att man ändå gjort en "god gärning", räddat en valp från ett värre öde. Visst räddar man en valp men tyvärr hjälper man också till att skapa den marknad som faktiskt finns för blandrasvalpar.

Själv har jag egentligen inget emot blandrashundar i sig, utan det är blandrasaveln (eller ska man kanske kalla det blandrasproduktionen) som jag är ytterst tveksam till. Visst omplaceras även renrasiga, SKK-registrerade hundar, som ni såg i min lilla "undersökning" i början av den här artikeln, men här finns ofta dels en uppfödare som kan vara till stöd och hjälp och en rasklubb som kan agera samlingsplats för annonser för just den rasen samt att man ändå har en ganska stor aning om hur hunden kommer att bli som vuxen.

Blandraser hamnar sämre till, pga lägre "andrahandsvärde" eller hur man nu ska uttrycka sig – de är inte längre ulliga gulliga valpar utan kanske stora stökiga unghundar med beteenden som inte är helt önskvärda. Många blandraser som finns utannonserade för omplacering är blandningar med minst en bruksras i sig, många är border collie-blandningar eller blandningar med raser som ofta kallas "kamphundar". Dessa typer av hundar är inte de allra lättaste och lägger man då till lite tonårshormoner, allmänt dålig uppfostran eller andra "roliga" saker så får man hundar som inte ska hamna hos "familjen Svensson som vill ha en snäll familjehund".

Att tänka på

Ska man då akta sig för att överhuvudtaget ta en omplacering, oavsett renras eller blandras? Nej, det tycker jag absolut inte, men man ska vara på det klara med ungefär vad man ger sig in på. Visst kan man hitta en helt fantastisk hund för omplacering; lydig, trevlig, okomplicerad. Men en omplacering är alltid en omplacering. Hunden har hunnit skaffa sig vanor, även om den bara är en unghund, och en del av dessa är kanske sådant som du inte riktigt hade tänkt dig att din hund skulle göra.

Är man bara beredd på att hunden kan ha utvecklat vanor som man antingen får stå ut med eller helt enkelt jobba med för att ändra, så tycker jag att man sen ska applicera lite sunt förnuft när man läser annonser. Det finns många bra hundar ute för omplacering, speciellt om man börjar titta på renrasiga hundar. Är man intresserad av en specifik ras är det ofta bäst att börja via rasklubben och uppfödarna.

När man väl hittat en hund som man är intresserad av så gäller det att vara noggrann när man kollar upp fakta. Naturligtvis hälsar man på hunden, dels i dess hemmiljö men försök även få till en promenad (med dess ägare som förare så det blir så "normalt" som möjligt) i miljöer där du tänker dig att vistas med hunden – dvs. bor du mitt i en storstad så se till att kolla upp hur hunden fungerar där. En hund som är oerhört rädd för bilar är inte det roligaste att placera mitt i stan. Ofta går det att jobba bort eller åtminstone minska ner problembeteenden, rädslor etc. men det kan kräva mycket jobb och ta lång tid.

Låt ägaren visa hur det funkar när de klipper klorna, kammar, borstar och allmänt hanterar hunden om du vill vara säker på att sådant fungerar, eller åtminstone få en förvarning om det kanske inte fungerar... Det är natur-

ligtvis inte säkert att det kommer att gå lika smidigt när hunden bytt hem, men då vet du ändå att det har fungerat och att det troligtvis bara är omställningen som gör att hunden inte beter sig som den brukat göra, och då kan man jobba utifrån det.

Att få hem en hund som skriker i panik när man försöker klippa klorna är ju kanske inte vad man väntar sig – det här är för övrigt ett självupplevt exempel. Nu gick det väldigt lätt att ändra på attityden hos just den här hunden; med hjälp av klickerträning tog det inte många dagar innan jag kunde klippa klorna under lugna former utan minsta tvång.

Med sunt förnuft kommer man ganska långt

Att läsa omplaceringsannonser är lite som att läsa husannonser, eller kanske bilannonser. Det brukar, sorgligt nog, vara vettigt att applicera viss skepsis till det som skrivs, möjligtvis med undantag för de annonser där ägaren är mycket noggrann och beskriver de problem som faktiskt finns med hunden. I bostadsannonser så kan "pittoreskt" betyda "gammalt, slitet och äckligt, kräver omfattande renovering". Motsvarande i hundannonser kan vara att "kan vara lös, kommer på inkallning" egentligen betyder "kommer när du jagat hundskrälet i två timmar och skämt ut dig hos alla grannarna".

Skämt åsido – det är tyvärr inte helt ovanligt att det är så här. Man försöker skriva så "bra" annons som möjligt; kanske försöker man lura sig själv med att hunden kanske, förhoppningsvis, beter sig bättre i nästa hem.

Betydligt bättre blir det om man vänder sig till någon av de organisationer som hjälper till med omplaceringar. Observera att jag nu menar de som jobbar med svenska omplaceringshundar! De organisationer som jobbar

med utländska hundar har jag ingen erfarenhet av men det jag har förstått av diverse undersökande tv-program och artiklar är att här bör man se upp, då många utländska hundar kan bära på smittsamma sjukdomar som är svårbehandlade och ibland kroniska.

Men det finns alltså en hel del organisationer som jobbar med att omplacera svenska hundar och även om man säkert bör applicera visst sunt förnuft även här så är de stora, mer välkända, organisationerna väldigt noga med vem som får ta hand om en hund. Hundar som inte fungerar i samhället kommer troligtvis att avlivas istället för att man försöker omplacera och kanske skapar en situation som går ur händerna på hundägaren.

Vid privat omplacering finns inte några sådana här "skyddsnät". Du måste inte vara väldigt hundkunnig för att ta en omplacering, men om problem uppstår så är det helt klart enklare om man har viss erfarenhet av hundar, kanske även av problembeteenden, sedan tidigare.

Är det bara problem?

Det kan tyckas att jag räknat upp en hel massa negativa saker med att ta omplaceringshundar. Finns det något positivt med det? Ja, själv tycker jag att det finns otroligt många saker som är bra med att ta en omplacering. En av de viktigaste, i mitt tycke, är att hunden får en ny chans. Inte alla hundar får det – det finns tyvärr allt för många fall där folk avlivar sina hundar hellre än att omplacera, trots att hunden i fråga lätt hade klarat en omplacering och kunnat få många fina år till.

Samtidigt är det tyvärr så att vissa hundar faktiskt borde avlivats istället för att omplaceras. Jag är en hopplöst positiv människa och jag vill gärna tro att de flesta hundar kan finna nya bra hem, men till och med jag inser att vissa hundar helt enkelt inte klarar leva i vårt samhälle.

Risken med "svåra" hundar som hamnar i fel händer är att de nya ägarna inte klarar av hunden och därmed

försöker sälja den vidare och så vandrar hunden runt i en massa olika hem, mår sämre och sämre och kanske ställer till riktiga problem – biter människor, biter andra hundar, tuggar sönder saker och förmodligen mår hunden själv inte speciellt bra under tiden.

Det finns egentligen ingen riktig balans här utan hundens välbefinnande ligger i ägarens händer och väljer ägaren att avliva en frisk och mentalt stabil hund så finns det inget mycket man kan göra åt det. Jag tror inte (eller i alla fall så hoppas jag att det inte är så) att folk avlivar hundar för att det är lättare än att försöka omplacera, utan det görs nog mycket pga att man inte tror att hunden mår bra av att byta hem.

Samma sak gäller förstås de motsatta fallen – om ägaren väljer att omplacera istället för att avliva i de fall där det faktiskt hade varit betydligt mer barmhärtigt för hunden att få somna in, så är det inte mycket man kan göra åt det heller, såvida man inte själv köper hunden och sen låter den somna in. Men hur många som har lust att lägga ut pengar på att "rädda" en hund till avlivning vet jag inte.

Min kära sambo brukar säga att det är tur att jag inte jobbar på veterinärklinik eller inom en omplaceringsorganisation, för då hade vi nog haft ännu fler hundar (och katter med för den delen) än vad vi har idag. Jag ska erkänna att jag har mycket svårt att se någon mening med att fysiskt friska och mentalt hyfsat sunda hundar avlivas. Sen finns det som sagt hundar som jag definitivt anser hade mått bättre av att somna in, men faktum är att jag tror att de flesta hundar klarar en omplacering betydligt bättre än vad vi människor tror – hundar är faktiskt generellt sätt väldigt duktiga på att anpassa sig. Det riktigt svåra i sammanhanget är nog snarare att hitta rätt hem redan från början, så att hunden inte blir en "vandringsspokal" som så småningom ändå avlivas.

Sen ska man förstås inte glömma bort att det finns en hel del hundar som med få eller inga problem alls smälter in i sitt nya hem och bara fungerar utan

några större insatser. Många hundägare har fått sina bästa hundar genom att ta en omplaceringshund och många hundar har hittat sin rätta plats i livet, utan att man någonsin hör något om det, just för att det "bara fungerar".

Egna erfarenheter

Några av de hundar som vi själva tagit som omplaceringar har väl inte direkt varit "perfekta" hundar; de har haft sina brister, men ingen av dem har varit så dålig att de istället borde avlivats. Bristande tillgänglighet (två av våra omplaceringar har uppvisat detta) kan vara jobbigt, men för min egen del har jag inga problem med att ha en sådan hund; vi bor och lever så att en hund som är osäker på främmande människor kommer inte att ständigt bli utsatt för sådana möten.

Jobbigast var nog faktiskt den schäfer som vi för många år sedan hämtade nere i Skåne. Snäll och glad var han, men jag har då aldrig träffat en mer stressbenägen hund, som dessutom blev hysterisk (av lycka visserligen) när han såg andra hundar. Det var nog vår minst lyckade omplaceringshund, men även han fick ett ganska bra liv

hos oss, tills fysiska sjukdomar till slut tvingade oss att avliva honom.

I dagsläget finns en omplaceringshund hos oss: Sigge, kullbror till vår yngsta beauceron, Garibaldi. Hur mycket jag än propagerar för att man ska vara noggrann med att kolla upp hunden innan man tar en omplacering så kan jag erkänna att i Siggas fall gjorde vi inget sådant – jag såg annonsen och ringde direkt och frågade om vi kunde få köpa honom. Sen åkte vi och hämtade honom, det var liksom redan självklart för oss att vi skulle ha honom oavsett hur han var. Nu visade han sig vara en härlig hund, om än med vissa brister som dock inte är värre än att han fick en permanent plats i vår flock (vilket faktiskt inte var meningen från början ...) och de två bröderna gör sitt bästa för att riva huset för oss när de leker.

Var beredd på att det ofta tar tid

Något som jag vill trycka på är att det tar tid för många omplacerade hundar innan de hittar "sin plats" i sin nya familj/flock. Ge inte upp om det är stökigt i början. I Siggas fall har det tagit närmare ett år innan han "hittat sig

själv", delvis pga. nytt hem men också säkert beroende på att han var ungdom och mitt i en stökig period i livet när vi tog över honom.

Ibland tar det dock inte speciellt lång tid för en hund att anpassa sig. För några år sedan tog vi hand om en äldre beaucerontik, Diva. Hon var vid tillfället nio år och hennes matte hade pga. ändrade omständigheter i livet blivit tvungen att hitta ett nytt hem åt Diva. Tyvärr var det inte helt lätt; av någon anledning är folk tveksamma till att ta en äldre omplacering. Jag skulle vilja säga: "Tveka inte!" – en äldre hund är SÅ mycket lättare att ta hand om. De har livserfarenhet, de är oftast otroligt enkla att ha att göra med och även en lite äldre hund kan ha många goda år kvar.

När vi tog hand om Diva så hade vi Kenzo och Chili; Kenzo var drygt tre år och Chili var två år. Diva tuktade snabbt till "slynglarna" och sen fungerade det hela riktigt bra. Lite småstrul hade vi med katterna – Diva var inte van vid att bo ihop med katter, men det hela löste sig ganska snabbt och sen funkade det väldigt bra. Så oerhört enkelt att inkorporera en så gammal och

sansad hund i flocken; Diva betedde sig mer eller mindre som om hon alltid hade bott hos oss.

Tyvärr fick vi inte ha kvar henne så länge; en morgon, ungefär fem månader efter att hon flyttat in till oss, hittade vi henne i hallen, hon låg som om hon sov, men det var inte nån vanlig sömn... Diva hade somnat in för evigt under natten. Vi tröstade oss med att hon hade haft en underbar sommar hos oss. Kanske är det pga sådana här saker som folk är tveksamma till att ta hand om gamla hundar. Det är alltid hårt att förlora en hund. Men även om det var väldigt sorgligt att förlora Diva så där hastigt så skulle jag aldrig vilja ha det gjort – vi gav henne några fina månader. De flesta äldre hundar som omplaceras har många år kvar av sitt liv, kan man ge dem ett bra liv några år till så tycker jag själv att det är väl värt den sorg man sen får gå igenom.

När man måste omplacera sin hund

Om du nu själv hamnar i en situation där du måste omplacera en hund så gäller sunt förnuft även här. Var tydlig och klar i annonsen, berätta om even-

tuella problem och brister som hunden har, men nämn även sådant som fungerar bra och som hunden är duktig med. Försök specificera vilken typ av ägare ni söker – vill ni ha någon som är aktiv inom träning och tävling så skriv det redan från början. Det kan skrämma bort några men det kan också dra till sig rätt personer. Sedan får man gå på "magkänslan" - verkar den tilltänkta ägaren vettig, har han/hon sunda åsikter om hundhantering etc.

Enklast är det ju om man inte har någon brådska med att bli av med hunden, utan man kan ägna sig åt att i lugn och ro hitta rätt person. Gäller det en renrasig hund så brukar det vara klokt att nyttja rasklubbens hänvisningsservice (om sådan finns). Väldigt ofta kan hundens uppfödaren vara behjälplig med råd och tips, ibland kanske de till och med har blivit kontaktade av någon som söker just en omplaceringhund, så att ha god kontakt med uppfödaren lönar sig definitivt. En del uppfödare är intresserade av att köpa tillbaka en hund som behöver omplaceras. Hur som helst så tror jag att de flesta uppfödare har förståelse för att livet ibland ändrar sig och att en valpköpare måste ta ett sådant steg som omplacering innebär.

I de fall man måste omplacera en hund så ska man inte känna det som att man misslyckats, oavsett vad som

hänt. Ibland blir livet inte som man hade tänkt sig, eller så får man inse att man tog sig "vatten över huvudet" när man köpte sin hund. Det man däremot SKA göra, tycker jag, är att dra lärdom av det. Ja, kanske inte i de fall där det handlar om plötsliga förändringar i livet; sådant kan man inte planera för. Men om det handlar om att man köpt fel ras eller fel typ av hund – ja, då tycker jag att det är viktigt att försöka tänka efter vad som gick fel, så man inte gör om samma misstag igen. Kanske ska man t ex välja en hund ur en annan rasgrupp nästa gång.

Vad man heller inte ska göra är att känna att man måste behålla hunden för att man skäms över att man "misslyckats". Förmodligen leder det här inte till något positivt för varken en själv eller hunden. Det ska trots allt vara roligt att ha hund och om man känner att hundägandet blivit ett enda stort misslyckande så tvivlar jag på att man har så väldigt roligt tillsammans med sin hund.

Tänk också på att det som för en person är problembeteenden, är för en annan person kanske bara småsaker som man lätt står ut med. Självt har jag som sagt inga problem med att ha en hund med bristande tillgänglighet – det är inget jag strävar efter hos en hund, men om jag får en sådan hund så kommer det inte att innebära några

större problem för mig. För någon annan, med en annan livssituation, kan en sådan här hund vara det värsta man kan råka ut för. En hund som avskyr barn och uttrycker det genom att försöka nafs eller bita är inte den rätta hunden i en barnfamilj, oavsett hur bra den fungerar ihop med familjens egna barn. Plötsligt en dag så missar man att ha koll och så kliver det in kompisar genom dörren och katastrofen är ett faktum. Men hos någon som inte har barn kan en sådan hund fungera hur bra som helst.

Själv skulle jag till exempel ha väldigt svårt att ta en hund som inte fungerar i en hundflock medan det säkert finns många i det här avlånga landet som tycker att det där inte är något problem alls; de som bara vill ha en hund och som inte kräver att hunden ska kunna leva tillsammans med flera andra hundar är ju helt rätt hem för en hund som inte klarar av livet i en större hundflock.

Har den här artikeln avskräckt dig från att någonsin ens fundera på att ta en omplaceringhund? Eller känner du att en omplaceringhund definitivt är något som du kan tänka dig? Oavsett vilket så hoppas jag att mina erfarenheter har varit till nytta på ett eller annat sätt.

Om du har funderingar om det här med omplacering – antingen om du har en hund som behöver omplaceras eller om du funderar på att ta en omplacering – och vill diskutera det med någon så är du välkommen att höra av dig; jag delar gärna med mig av mina erfarenheter.

Jag önskar alla hundägare en härlig höst och vinter!

Åsa Alfred
asa@kfib.org

DS PRESENTERAR:

I ett par nummer framöver kommer vi i DS presentera styrelsen i Beauceronklubben.

1 VICE ORDFÖRANDE: ANNA IVASKA

Anna Ivaska heter jag, jag är 25 år och bor i Luleå tillsammans med mina hundar Sinsline Pilgrim & Sinsline Nicole-H. Förutom detta så är jag vice ordförande i styrelsen samt ansvarig för hemsidan i Beauceronklubben.

Jag har alltid varit en djurvän och jag finner ett alldeles särskilt samspel med djur och framför allt hundar. Redan i 10-12 årsåldern tränade jag och ställde ut vår blandras Sandy. Mitt genuina hundintresse föddes emellertid av att jag såg min syster träna och tävla med sina retrievers. Själv ville jag ha lite mer hund att jobba med, och så började jakten på "min" ras. När jag hittade beauceronen och träffade några fantastiska individer inom rasen var saken klar, jag blev förälskad. Efter det har jag bara övertygats om och om igen att beauceronen är den ras jag vill leva, träna och tävla med. Jag har haft totalt tre beauceroner vid det här laget och jag charmas dagligen av mina hundar. De tillför så mycket glädje till mitt liv och får mig att skratta högt flera gånger om dagen.

Jag trivs som bäst utomhus, i naturen med hund och hundträning, men det finns ändå en person bakom hundmänniskan. Jag är utbildad sociolog och har specialiserat mig inom kriminologin samt utredningssociologin.

Jag arbetar hos Polisen och trivs otroligt bra med det. Jag är väldigt samhällsintresserad och diskuterar mer än gärna samhällsfrågor och framför allt kriminalpolitik. Jag uppskattar god mat och har en enorm förkärlek för rödvin! Förutom detta så gillar jag 50-60-tals rock'n'roll och hela det konceptet med häftiga pinuppor, sailors och tatueringar.

Jag är en väldigt social person och har gärna människor runt i kring mig mest hela tiden. Jag umgås mycket med min familj och mina vänner. Man kan dock inte vara på topp jämt, när jag behöver få vara ifred söker jag harmoni och stillsamhet i naturen. Bara jag, mina tankar och hundarna som existerar då. Jag har funnit en relativt ny passion i

vandring, fjällnaturen är fantastiskt vacker. Dock är jag inte beredd att begränsa mig till enbart fjällen, jag drömmer också om att få vandra längst med Inkaleden i Sydamerika. Kort sammanfattat; beauceronhundar, natur, kriminologi, rödvin & rock'n'roll!

Er vice ordförande, Anna Ivaska

DS PRESENTERAR:

2 STYRELSESUPPLEANT: ANNA-KARI SAHLQVIST

"Alla känner apan, apan känner ingen"

Jag är innehavare av kennel Satchmo's och har haft beauceron sedan 1992, är medlem i franska beauceronklubben sedan 1990 och den svenska sedan den grundades 1993. Mina största föreningskunskaper kommer från att jag var politiskt aktiv som ungdom, sekreterare i SBK Avesta under ett otal år, ordförande i Beauceronklubben samt agerat som svensklärare i mer än 10 år.

Jag är utbildad ämneslärare, men som det har jag inte jobbat ordentligt de senaste 20 åren. Jag och min f.d. sambo Bosse startade tillsammans företaget Satchmo (mitt kennelnamn sedan 1985), en tillbehörsbutik för hund och katt, numer belägen i Lund där jag är anställd.

Mitt hundkunnande har jag fått genom utbildning till instruktör, både via SBK och flyget. Vidare har jag tävlat i elitklass spår och deltagit på tjänstehunds-SM i bevakning, gått ett flertal mentalkurser (utbildad korningsledare) och förutom detta ett flertal olika kurser inom etologi/djursjukvård. Jag är också exteriörbeskrivare på beauceron. Jag har även under 14-15 år haft hund- och kattpensionat med inriktning på tjänstehundar.

Numer bor jag, mina hundar och bengalkatten Prima på en liten gård strax utanför Löberöd och all min tid går åt att jobba, renovera huset, motionera och träna mina hundar

samt att kela med Prima. Jag har ingen annan än mig själv att skylla på om något inte blir gjort eller missköts och det gör att min tid till att bl. a. surfa runt på olika hemsidor är mer än minimal då jag prioriterar att besörja mina hundars mentala och fysiska behov. Min filosofi har varit och är: har du skaffat dig ett djur, så är du skyldig att se till och uppfylla dess behov i största möjliga utsträckning. Jag vet att gör inte jag det så mår jag dåligt.

3 SUPPLEANT: CONNY WÅGLAND

Jag är en pensionerad ombudsman och mångsysslare på 65 år, med många tidigare styrelseuppdrag i olika organisationer. Numera är det inte så många uppdrag men ett par har jag fortfarande kvar.

Jag gillar båtar så hunden och jag är rätt mycket på sjön när vi inte är på Stockholms södra brukshundklubb, där jag är medlem i styrelsen och kassör. Vi är på klubben så gott som dagligen, om inte för att träna så för en riktig skogs promenad. Den nuvarande hunden är vår första beauceron men vi har erfarenhet av schäfrar sedan tidigare.

Hälsningar Conny Wågland och
skeppshunden Dixi (Silogården's Dixi)

RÄDD? Pyttsan!

DAGENS GARV fick jag när jag gick morgonpromenaden med min stora fina beauceron-hane. Vi kom just ut från skogen på grusvägen och som vanligt traskade han lös bakom mig. Då möter vi en traktor med stor skopa fram till. Traktorn rullar sakta och samtidigt går där tre stora kraftiga karlar och öser sand ur skopan för att plana ut vägghoparna. Jag tänkte att jag inte behöver koppla min hund eftersom han inte är särskilt intresserad av främlingar, och även OM han mot förmodan skulle få för sig att nosa lite på någon av karlarna så skulle det inte vara hela världen eftersom de var duktigt arbetsklädda och redan dammiga från topp till tå.

Jag traskade på, och brydde mig varken om hunden, karlarna eller traktorn eftersom det brukar fungera allra bäst så i flertalet situationer som kan tänkas uppstå under våra hundpromenader. Då tittar hunden fram lite bakom mig för att se vad det är för typer som går där med spadar och håller på. Samtidigt böjer sig den mittersta mannen fram och säger, – Hej, lille vovven!

Det skulle han inte ha gjort, om han inte var sugen på att kissa på sig av skräck förstas... (men det kanske var planen, vad vet jag).

Den "lille vovven" tar då i samma ögonblick ett rejält skutt fram mot mannen samtidigt som han ger till ett mörkt, starkt, och kraftigt rytande. Alla tre männen hoppar högt upp i luften och tappar alla sina spadar tillsammans med alla sina intryck som kraftfulla män. I nästa sekund lägger sig hunden på marken och skäller dovt och vaktande. Männen rör inte en

Jätterädd liten vovve ...

fena och när hunden vaktat klart lommar han tillbaka till sin plats bredvid mig.

– Oj, oj, oj... Va rädd han blev, babblade männen. Pyttsan tänkte jag, han blev inte det minsta rädd... det var ju ni gubbar som nästan sket ner er av skräck. Jag fnissar inombords men i samma sekund gör mannen i mitten om precis samma misstag en gång till! Böjer sig fram mot hunden och säger,

– Du behöver inte vara rädd, jag ville bara häls...
– **VOV VOV VOV VOV VOV VOV!!!!!! HUR VÅGAR DU TILLTALA MIG, JAG VET INTE VEM DU ÄR!!!! OCH KOM INTE I NÄRHETEN AV MIN MATTE, BARA SÅ DU VET!**

Karlarna hoppar ännu högre och spadarna flyger ännu längre och intrycket de först hade som tuffa arbetarkarlar har bytts ut mot intrycket av riktigt smutsiga, svampiga och hängiga wettextratorer med gapande hål i.

Jag sträckte på mig och gick därifrån. Höll mig för skratt några meter, sen kunde jag inte sluta skratta på hela långpromenaden. Dagens garv, men även dagens insikt... att jag har en hund som skyddar mig i vått och torrt mot personer som JAG inte vill ha kontakt med. Han vet mycket tydligt skillnaden där nämligen. Inget jag behöver säga, han vet. Jag behöver aldrig säga särskilt mycket överhuvudtaget till min stora beauceron. Han tittar på mig hela tiden. Han frågar, och jag behöver knappt ens tänka svaret. Han vet, eftersom jag vet. 🐾

TEXT: CECILIA WEIMER FOTO: FREDRIK WEIMER

Det gäller att ha riktigt luttrade, trygga får när man börja lära hundar (och människor) att valla ...

ÄR BEAUCERONEN en vallhund?

Malin var på vallningsläger på Mårtensby, anordnat av SACK, Svenska Cattle Dog klubben.

TEXT: MALIN ENQVIST

I slutet av juni deltog jag och Ykai på ett vallningsläger på Mårtensby gård hos Evallens kennel och Eva Karlsson Myrbrink. Det hela anordnades av Svenska Cattle Dog Klubben, SACK. Dagarna tre skulle vi spendera i fårhagen. Jag hade inte en aning om hur detta skulle gå. Det enda jag visste var att Ykai är en väldigt snäll hund och att han inte skulle äta upp några får. Möjligen att han kunde sätta lite fart på dem kanske.

Vi anlände en måndagsförmiddag. Solen stekte och vi kom alla överens om att det inte var någon idé att börja träna innan det svalnat av något. När solen väl började dra sig tillbaka blev vi först presenterade för Evas gäss, Indian runner tror jag de hette. Första övningen gick ut på att få så många som möjligt av de tolv gässen att passera genom ett hinder som låg mitt i deras hägn. Jag har aldrig vallat varken får eller fågel så för mig var det en helt

ny upplevelse! Eva sa att hon ville att vi skulle få en känsla av vad vi skulle komma att kräva av våra hundar innan vi gick in till fåren, därför fick vi valla lite gäss först – utan hundar naturligtvis. Det gick ganska bra för alla åtta deltagare. Det var en otroligt häftig känsla att flytta gässen med tanke och små små kroppsrörelser. Om man tog ett snabbt steg hade man sprängt hela flocken och det var fåglar överallt. Tog man det däremot lugnt och rörde sig sakta så gick fåglarna dit man ville, nja nästan i alla fall.

Sen var det dags att gå ner till fåren. Vi började med att träffa fyra rutinerar-

Vi gick in fållan och hade lite kontrollövningar och efter några gånger i koppel så släpptes han lös. Fåren var väldigt tydliga. När det kom in en hund med fel attityd så sprang fåren iväg och om de blev tillräckligt stressade så hoppade de helt enkelt ut. När Ykai gick in stod alla får stilla och var lugna. Det var för mig ett kvitto på att jag faktiskt har en väldigt snäll hund. Eva sa flera gånger att hon var tacksam över att min hund var så vänlig mot hennes får. Tackorna har ju inte bett om att bli vallade av orutinerade hundar. Vi ett tillfälle kom Ykai in mitt i fårfloden och hälsade på en av tackorna. Han

”... såg väl ut som ett större fån än vanligt när jag faktiskt såg med egna ögon såg att min lilla hund hade koll på läget!”

de tackor. För de flesta av ekipagen var detta första mötet med får. Eftersom jag har en STOR hund så introducerades fåren för Ykai medan han var kopplad.

var nog mer imponerad av det mötet än tackan var.

Eva pratade mycket om att alla vallhundsraser inte arbetar som Border

Anki Hermansson vallar fyra orädda får med Bizot.

Eva instruerar oss i vallningens historia.

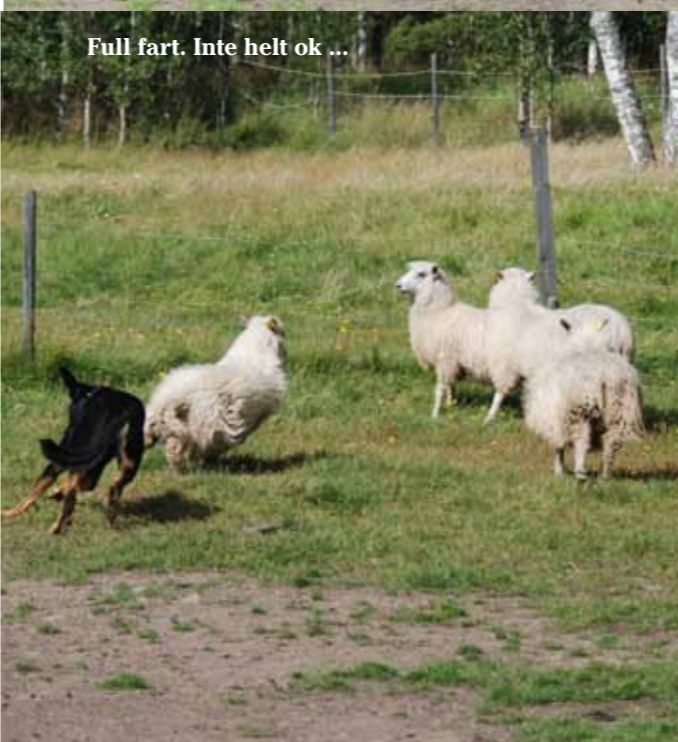
BILDER PÅ FLER WANNABE-VALLARE

Jeanette visar Mist med en kratta att hon ska vända.

Mist kopplar av med en Ramlösa Skogsbär.

Full fart. Inte helt ok ...

Anki & Bizot

Collies och bara för att de inte arbetar så betyder det inte att de inte kan valla! Hon sa: "Vissa människor föds musikaliska, men någon måste lära dem att spela pianot. Det är samma sak med våra hundar, de föds med vällanagen men vi måste lära dem hur det ska göras".

Efter några pass i fållan så flyttades fåren till en mindre hage. Då såg man att Ykai kunde ta ut svängarna som han ville. Han hade ett naturligt bra

från flocken och jag blev livrädd att han skulle börja jaga det stackars djuret! Men han satte av efter lammet och såg till att det vände och gick tillbaka till mamma igen! Jag hade hunnit få en något högre puls och såg väl ut som ett större fån än vanligt när jag faktiskt såg med egna ögon såg att min lilla hund hade koll på läget! Några gånger visade han sina färdigheter i kroppsvallning också. Han tyckte det var helkul att tackla fåren när han fick tillfälle till det,

sen om det är bra eller dåligt vet jag inte. Frågar jag Ykai vet jag svaret! Några andra hundar var mer fokuserade på att bita dem i benen, men Ykai föredrog att använda kroppen. Det var lite kul att se rasdragen även hos helt råa hundar. Vart efter han blev varm i kläderna så blev han lite mer intresserad av fåren så vid ett

par tillfällen så försökte även han bita, men då blev matte (och Eva) jättearg!

Bearded Collieklubben har tagit fram ett vällanlagstest. Om jag förstod det hela rätt så är det ett test som idag är officiellt för Bearded Collie och ännu inofficiellt för övriga raser. Det är några klubbar som arbetar för att göra detta test officiellt även för deras raser. Idag finns det bara fem domare i landet som är auktoriserade att utföra proven och Eva är en av dem. Ykai fick göra testet och han är godkänd på alla fyra delar.

Det var otroligt roligt att spendera dessa dagar bland fåren och se olika hundar arbeta. Jag var väl ingen naturbegåvning som herde så för Ykai blir det ingen karriär som vallhund, men det beror på föraren – inte hunden!

Så svaret på frågan är: Min beauceron är en lämplig vallhund! 🐾

"Vissa människor föds musikaliska, men någon måste lära dem att spela pianot."

avstånd till fåren och så länge han travade jobbade han bra. När han däremot gick över i galopp så slutade hjärnan att arbeta. Så för honom och hans långa ben är det trav som gäller. Vid ett tillfälle råkade han skilja ett lamm

Fågelhunden

Edit

Edit kom in i vår familj som en virvelvind. Enligt vårt tycke var hon stor, vild och med mycket humor i blicken. Det var stor kontrast till vår tidigare hund, en 15 år gammal Münsterländerhane som med åren blivit lugn och värdig.

Jag har nu lärt mig att hon faktiskt inte är stor utan ganska liten och tanig, dessutom har vildheten lagt sig lite med

hemma och på klubben var det så dags för tävlingsdebuten för året i lydnadsklass I. Jag är ju nybörjare inom hundträning/tävling och därför väldigt ivrig och entusiastisk. I snöoväder körde jag 15 mil, enkel resa, till Forserums brukshundklubb, glad och laddad för att träningen hade gått superbra och nu skulle vi ta ett 1:a-pris! Jag har fördelen att bo alldeles intill ett ridhus så inomhusmiljön skulle inte vara något problem.

Väl framme kändes det fortfarande väldigt bra! Trevliga hundmänniskor och en mysig klubbstuga fanns det bakom alla snödrivor vid brukshundklubben.

Sen började själva lydnadstävlingen! Under platsen kom en duva och flög över hundarna. Edit låg under två attacker men när duvan dök en tredje gång var måttet rågat och hon satte sig upp och fick en giraffhals för att hon skulle se vad duvan tog vägen. Ja ja, än är det ju inte kört tänkte jag, eftersom hon åtminstone satt kvar.

Tandvisningen, linförigheten och läggandet utförde vi även om Edit hade span på om det skulle komma någon duva nerseglande från taket, kontakten var därför inte den bästa. Nu började det verkligen inte kännas bra! Jag riktigt såg hur ögonen lyste på Edit och hon var fullständigt på tårna.

Edits stora paradmoment är inkallningen och momenten där fart är inblandat. Vid inkallningen kom duvan flaxande igen när jag lämnade henne och när jag kallade in henne stack hon som ett skott efter duvan. Ni kan ju bara se synen fram för er, en studsande beauceron med öronen fladdrande, fjädrar i alla fyra benen, som far över hela ridhuset plus

en generad matte som inte får fatt i hunden. Till slut får jag fatt i henne och lyckas få till ett ställande under gång, om än knappt.

Sen var det då dags för apporten! När jag kommenderar "apport" sticker Edit som en projektil tvärs över ridhuset och hoppar upp mot sargkanten och lyckas knipa stjärtfjädrar från en duva som satt på kanten! Jag tror inte ens hon såg apportboken som jag höll framför henne. Hon hade siktet helt mot att apportera levande byten. Hon gjorde en mycket snygg avlämning av en bunt stjärtfjädrar. Domaren, en man på ca 65 år, skrattade så han var tvungen att sätta sig! "Vilken snygg fågelhund du har!" sa han. Jag ville bara sjunka genom jorden! Publiken vred sig av skratt och undrade om hon vallade höns till vardags!

Vi lyckades i alla fall samla ihop oss till hoppet och fick åtminstone avsluta med en 10:a. På helhetsintrycket stod följande: "Tack för dagens skratt, var glad att du har en pigg o vaken hund."

Poängmässigt lyckades vi inte ens komma upp till 90 poäng har jag för mig. Jag skrattade INTE då när det hände, men nu ett halvår senare kan jag dra på smilbanden och bjuda på eländet.

Det finns många roliga historier om Edits första år i vår familj. Att jag har börjat få gråa strån i mitt hår uppvägs av att ha en hund som oftast gör att man drar på smilbanden. Visst har även gråten ibland varit väldigt nära och känslan av att nu ger jag upp träning och tävling! Men vi kommer att fortsätta för att uppnå nya mål. Tanken var att få en gårdshund men vi fick så otroligt mycket mer! Jag har fått en träningskompis, min man har fått en vakthund, sonen har fått en lekamrat och sängvärmare. Vi älskar vår Edit och är numera beauceronfans för evigt.

Lillemor Edvinsson
LPI Roseole's Ag Petit Chou
Lenhovda

SE HIT!

VILL DU HJÄLPA TILL ATT GÖRA REKLAM FÖR VÅR RAS?

Precis som tidigare år kommer klubben att ha en rasmonter på rastorget under SKKs stora internationella utställning Hund 2009 som i år går av stapeln den 12-13 december på Stockholmsmässan, Älvsjö.

Beauceronerna ställs ut på lördagen, men det behövs människor och hundar i montererna under båda dagarna. Tycker du det är kul att prata om rasen, kanske visa upp din hund, berätta om för- och nackdelar med att välja beauceron och rent allmänt ta del av den härliga stämningen som råder på den här välbesökta utställningen så ta chansen - kom och hjälp till i montererna!

Maila info@beauceronklubben.com för att anmäla ditt intresse eller om du har frågor.

HD/AD STATISTIK 2009

RÖNTGENDAT.	REG.NR.	NAMN	FÖD.DAT.	HD	AD
2009-05-19	S21569/2008	Silogården's Dio	2008-02-03	A	ua (0)
2009-05-26	S67929/2006	Satchmo's Rebus	2006-10-15	C	ua (0)
2009-05-26	S67935/2006	Satchmo's Rifi	2006-10-15	D	ua (0)
2009-07-01	S20952/2008	Asatrons Indra	2008-02-12	B	ua (0)
2009-07-29	S30240/2008	Satchmo's Yin	2008-03-06	B	lindrig (1)
2009-08-14	S21565/2008	Silogården's Dakira	2008-02-03	A	ua (0)
2009-08-14	S30242/2008	Satchmo's Ystra	2008-03-06	B	ua (0)

SAMMANSTÄLLNING HD-AVLÄSNINGAR
FÖR 090101-090901

HD grad A, 13 st	HD grad B, 6 st	DIAGNOS	ANTAL
HD grad C, 7 st	HD grad D, 5 st	Artros ua (0)	26
HD grad E, 1 st		Artros lindrig utbredning (1)	4
		Artros måttlig utbredning (2)	0
		Artros kraftig utbredning (3)	0

SAMMANSTÄLLNING ED-AVLÄSNINGAR
FÖR 090101-090901

DIAGNOS	ANTAL
Artros ua (0)	26
Artros lindrig utbredning (1)	4
Artros måttlig utbredning (2)	0
Artros kraftig utbredning (3)	0

MH-STATISTIK 090501-090901

HUND	REG.NR	KÖN	MENTALBESKRIVEN	KÄND MENTAL STATUS	AVBRUTIT
Chica Argentee Du Temple De Feu	S45162/2008	Tik	2009-05-23	Ja	-
Grand Lutin Yapp	S20199/2008	Tik	2009-05-24	Ja	-
Grand Lutin Ykai	S20200/2008	Hane	2009-05-24	Ja	-
Grand Lutin Yaxo	S20201/2008	Hane	2009-05-24	Ja	-
Grand Lutin Yeff	S20202/2008	Hane	2009-05-24	Ja	-
Ciel d'Or Des Monts Du Lac	S18630/2008	Tik	2009-05-24	Ja	-

BEAUCERONER REGISTRERADE I SKK UNDER PERIODEN 090501-090901

2009-01-16

e. Apache LO103/61497

u. Ellen Z Husovy Tvrze CMKUBC3917/0508

S45480/2009 Aliczia Le Coeur Pur ST Tik

Uppfödare: Lucie Tancevova, Brno, TJECKIEN

2009-06-08

e. Urak De La Caste Du Clos Thomas LOF107690/16093

u. Sinsline Ottilia-H S61757/2005

2009-06-15

e. Udson Du Murier De Sordeille LOSHRSH9096450 u.

Satchmo's Scylla S25436/2002

S45179/2009	Sinsline Quincy Jones	ST	Hane	S46333/2009	Silogården's E'Walle	ST	Hane
S45180/2009	Sinsline Quentin	ST	Hane	S46334/2009	Silogården's E'Wild	ST	Hane
S45181/2009	Sinsline Quattro	ST	Hane	S46335/2009	Silogården's E'Wiper	ST	Hane
S45182/2009	Sinsline Qleo	HA	Tik	S46336/2009	Silogården's E'Wincho	ST	Hane
S45183/2009	Sinsline Qujo	HA	Hane	S46337/2009	Silogården's E'Wienna	ST	Tik
S45184/2009	Sinsline Qara	HA	Tik	S46338/2009	Silogården's E'Wilda Wike	ST	Tik
S45185/2009	Sinsline Qira	ST	Tik	S46339/2009	Silogården's E'Wzinne	ST	Tik
S45186/2009	Sinsline Qantas	ST	Hane	S46340/2009	Silogården's E'Wilma	ST	Tik
S45187/2009	Sinsline Quito	HA	Hane	S46341/2009	Silogården's E'Winna	ST	Tik
S45188/2009	Sinsline Qastor	ST	Hane	S46342/2009	Silogården's E'Warga	ST	Tik

Uppfödare: Kennel Sinsline, Annica Kroon, Svärdsjö

Uppfödare: Kennel Silogården's, Eva Lantz, Hjortkvarn

Infon hämtad från SKK Avelsdata. Med reservation för felskrivningar.

BEAUCERONTOPPARNA

t o m 090817

ALLROUNDTOPPEN

1. Satchmo's Xera	105,11 p
2. Grand Lutin Zniffa	102,35 p
3. Grand Lutin Zenta	101,30 p
4. Sinsline Pascal-H	85,68 p
5. Grand Lutin Zamson	68,80 p
6. Grand Lutin Zero	65,20 p
7. Roseole's Ag Petit Chou	64,48 p
8. Satchmo's Rifi	61,88 p
9. Grand Lutin Zuper	60,66 p
10. Grand Lutin Zpencer	56,32 p
11. Goosewood's Alizee	54,00 p
12. Goosewood's Emile	53,33 p
13. Satchmo's Rizzla	47,42 p
14. Jakira's Malika	40,56 p
15. Satchmo's Riva	39,98 p
16. Grand Lutin Zink	39,00 p
16. Grand Lutin Zäpo	39,00 p
18. Goosewood's Bizot	36,00 p
19. Satchmo's Rizk	33,05 p
20. Grand Lutin Ykai	32,10 p
21. Satchmo's Yin	30,00 p
22. Unique De La Vallee	
Des Marronniers	24,44 p

Med reservation för felskrivning och felräkning.

Vill du vara med?

Skicka in dina resultat till: Inga-Lill.Olin@malmose.se

BRUKSTOPPEN

1. Satchmo's Xera	71,11 p	(5 res + ch)
2. Grand Lutin Zenta	22,30 P	(3 resultat)
3. Grand Lutin Zamson	13,80 p	(2 resultat)
4. Grand Lutin Zuper	11,66 p	(2 resultat)
5. Satchmo's Rizzla	8,42 p	(1 resultat)
6. Grand Lutin Zpencer	7,32 p	(1 resultat)
7. Grand Lutin Zero	7,30 p	(1 resultat)
8. Grand Lutin Zniffa	6,55 p	(1 resultat)

LYDNADSTOPPEN

1. Roseole's Ag Petit Chou	40,48 p	(5 resultat)
2. Grand Lutin Zniffa	36,80 p	(5 resultat)
3. Sinsline Pascal-H	16,68 p	(2 resultat)
4. Satchmo's Riva	15,98 p	(2 resultat)
5. Jakira's Malika	15,56 p	(3 resultat)
6. Goosewood's Emile	14,33 p	(2 resultat)
7. Satchmo's Rizk	9,05 p	(1 resultat)
8. Grand Lutin Ykai	8,10 p	(1 resultat)
9. Satchmo's Rifi	7,88 p	(1 resultat)
10. Unique De La Vallee		
Des Marronniers	7,44 p	(1 resultat)
11. Grand Lutin Zero	3,90 p	(1 resultat)

UTSTÄLLNINGSTOPPEN

1. Satchmo's Xera	55 p	(1 res + ch)
2. Grand Lutin Zenta	50 p	(1 res + ch)
3. Sinsline Pascal-H	45 p	(2 resultat)
4. Goosewood's Alizee	30 p	(1 resultat)
4. Satchmo's Yin	30 p	(2 resultat)
6. Goosewood's Emile	15 p	(1 resultat)
6. Jakira's Malika	15 p	(1 resultat)
8. Goosewood's Bizot	12 p	(1 resultat)
9. Grand Lutin Zamson	6 p	(2 resultat)
10. Grand Lutin Zero	5 p	(1 resultat)
10. Grand Lutin Zniffa	5 p	(1 resultat)
10. Satchmo's Rifi	5 p	(1 resultat)

TÄVLINGSRESULTAT

t o m 090901

BRUKSRESULTAT

Resultat registrerade i SKK Hunddata under perioden 090528-090901

APPELLKLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20090621	Valbo	Grand Lutin Zuper	Sök	Ej gk	
20090531	Vadsteba	Satchmo's Umbra	Spår	257,5 p	Uppfl
20090521	Roslagen	Satchmo's Rifi	Spår	Ej gk	
20090521	Roslagen	Grand Lutin Zuper	Sök	Ej gk	
20090517	Tierp	Grand Lutin Zuper	Sök	206,75 p	Gk
20090510	Haninge	Grand Lutin Zuper	Sök	191 p	Gk

LÄGRE KLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20090510	Botkyrka	Jakira's Kajika Ag	Sök	Ej gk	
20090509	Hedemora/Säter	Jakira's Kajika Ag	Spår	381,25 p	Gk
20090509	Mullsjö	Grand Lutin Zäpo	Spår	490,75 p	Uppfl

HÖGRE KLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20090531	MÖNSTERÅS	GRAND LUTIN ZAMSON	SPÅR	443,5 P	GK
20090509	MULLSJÖ	GRAND LUTIN ZAMSON	SPÅR	384,75 P	GK

ELITKLASS

DATUM	PLATS	HUND	GREN	RESULTAT	
20090530	Ljungby	Satchmo's Xera	Spår	475,5 p	Gk
20090523	Hultsfred	Satchmo's Xera	Spår	511,75 p	Gk
20090521	Karlskrona	Satchmo's Xera	Spår	Ej gk	

KLASS 1

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20090627	Gävle	Sinsline Preston	120 p	3:e-pris
20090627	Gävle	Grand Lutin Ykai	162 p	1:a-pris
20090617	Solna/Sundbyberg	Satchmo's Riva	124 p	3:e-pris
20090615	Hölö/Mörkö	Satchmo's Rifi	157,5 p	2:a-pris
20090610	Tyresö	Satchmo's Riva	137 p	3:e-pris
20090606	Gbg/Mölnådal	Sinsline Pascal-H	178,5 p	1:a-pris
20090606	Nässjö	Roseole's Ag Petit Chou	166,5 p	1:a-pris
20090604	Värmdö	Satchmo's Riva	185,5 p	1:a-pris
20090531	Njudung	Roseole's Ag Petit Chou	145,5 p	2:a-pris
20090529	Stenungsund	Sinsline Pigalle-H	170 p	1:a-pris
20090523	Storuman	Silögården's Dakira	157 p	2:a-pris
20090520	Åseda/Lenhovda	Roseole's Ag Petit Chou	145,5 p	2:a-pris
20090516	Boxholm	Roseole's Ag Petit Chou	169 p	1:a-pris
20090515	Alvesta	Roseole's Ag Petit Chou	169 p	1:a-pris
20090510	Svedala	Goosewood's Emile	165 p	1:a-pris
20090510	Kungälv	Sinsline Pigalle-H	0 pris	
20090501	Höör	Grand Lutin Zniffa	168 p	1:a-pris

KLASS 2

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20090616	Danderyd/Täby	Jakira's Kajika Ag	111,5 p	3:e-pris
20090529	Malmö	Grand Lutin Zniffa	133,5 p	3:e-pris
20090517	Lund	Grand Lutin Zniffa	104,5 p	3:e-pris

KLASS 3

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20090531	Mark	Jakira's Malika	127 p	0 pris
20090501	Höör	Unique De La Vallee Des Marronniers	238 p	2:a-pris

ELITKLASS

DATUM	PLATS	HUND	RESULTAT	
20090614	Skanör/Falsterbo	Satchmo's Baui	232,5 p	2:a-pris
20090529	Malmö	Kipikiin Thia	158 p	0 pris
20090529	Malmö	Satchmo's Baui	223,5 p	3:e-pris
20090517	Lund	Kipikiin Thia	0 pris	
20090510	Svalöv	Satchmo's Baui	206 p	3:e-pris
20090510	Svedala	Kipikiin Thia	198,5 p	3:e-pris

Infon hämtad från SKK Hunddata.
Med reservation för felskrivningar.

STYRELSE

ORDFÖRANDE
Peter Kjällkvist
S:t Persgatan 43 C
602 33 NORRKÖPING
Mobil: 0708-47 12 72
peter.kjallkvist@gmail.com

VICE ORDFÖRANDE
Anna Ivaska
Odengatan 9, 974 36 Luleå
Tel: 070-362 12 35
annaivaska@hotmail.com

KASSÖR
Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 MARIEFRED
Tel: 0158-340 08

SEKRETERARE
Maria Romelin
Trädgårdsvägen 1
748 50 Tobo
Tel: 073-778 43 56

ORDINARIE LEDAMOT
Annica Kroon
Gråsala 423, 790 23 SVÄRDSJÖ
Tel: 0246-302 95
Mobil: 070-647 33 07
annicakroon@hotmail.com

SUPPLEANT
Anna-Kari Sahlqvist

SUPPLEANT
Conny Wägländ

VALBEREDNING:
Sabrina Drugge (sammankallande)
binick@hotmail.com
Malena Lindberg
Thomas Corino

WEBBANSVARIGA
Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

Åsa Alfred
asa@kfib.org

VALPHÄNVISARE
Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

REVISORER
Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 FÄRENTUNA
Tel: 08-560 200 10

REVISORSUPPLEANTER
Bo Rojling
Inger Söderqvist

T.F REDAKTÖR DUBBELSPORREN
Åsa Alfred
asa@kfib.org

ANSVARIG UTGIVARE
DUBBELSPORREN
Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 FÄRENTUNA
Tel: 08-560 200 10

SEKTORER & KOMMITTÉER

RUS/MENTAL
Anna Ivaska (sammankallande)
Odengatan 9, 974 36 Luleå
Tel: 070-362 12 35
annaivaska@hotmail.com

Annica Kroon
Gråsala 423, 790 23 SVÄRDSJÖ
Tel: 0246-302 95
Mobil: 070-647 33 07
annicakroon@hotmail.com

Peter Kjällkvist
S:t Persgatan 43 C
602 33 NORRKÖPING
Mobil: 0708-47 12 72
peter.kjallkvist@gmail.com

Inger Söderqvist
Sjöhult 27, 562 41 TABERG
Tel: 0708-15 58 84
ingerohlsson55@hotmail.com

RUS/EXTERIÖR, UTSTÄLLNING
Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 MARIEFRED
Tel: 0158-340 08

TÄVLINGSSEKTORN
Vakant

REGISTERANSVARIG
Åsa Alfred
Blackstorp Solgläntan
590 48 VIKINGSTAD
Tel: 013-27 32 10
asa@kfib.org

FRIVILLIGSEKTORN
Vakant
PR/INFO-KOMMITTÉN
Åsa Alfred
Blackstorp Solgläntan
590 48 VIKINGSTAD
Tel: 013-27 32 10
asa@kfib.org

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

UTBILDNINGSKOMMITTÉN
Malin Nordström
Fjällnejlikan 4
424 48 ANGERED
Tel: 031-331 11 31,
mobil: 0739-62 99 20
beauceronklubben@hotmail.com

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

IPO/BHP-KOMMITTÉN
Vakant

HÄLSOANSVARIG
Malena Lindberg
malena.lindberg@gmail.com

TÄVLINGSSEKRETERARE
Åsa Alfred
Blackstorp Solgläntan
590 48 VIKINGSTAD
Tel: 013-27 32 10
asa@kfib.org

TILL NÄSTA
NUMMER:

TVEKA INTE ATT SKICKA IN
MATERIAL TILL NÄSTA NUMMER!

MANUSSTOPP FÖR NR. 4 ÄR 8 NOVEMBER.
TIDNINGEN BERÄKNAS UTKOMMA V. 51.

B-FÖRENINGSBREV

Returadress:
Beauceronklubben
c/o Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 Mariefred

SVERIGE

PORTO
BETALT

Asatrons Mist, ägare: Jeanette Friman. Tack till Mique som tagit denna bild och som även plåtat några av bilderna på Wannabe-vallaresidan.

"Jaha! Var det INNE hos fåren man skulle vara! Kolla, fårskallar, jag kan hoppa jättehögt!"